

Mijn indrukken van het Nederlands-Russische Nash Dom kamp 2010 in Taganrog

Vroeg in de ochtend spraken we met de hele Hollandse groep af op Schiphol Iedereen was wel een beetje moe. Maar je zag ook dat iedereen er vreselijk veel zin in had. Na het afleveren van onze bagage, was het tijd om afscheid te nemen. Toen we met de groep eindelijk in mochten checken was het zover: Up to Russia! De vliegreis liep soepel. Op het vliegveld van Moskou stonden Mascha en Dascha op ons te wachten. Met de trein gingen we met z'n alle naar de plek waar de Russen, bij wie we in het gastgezin zaten, op ons stonden te wachten. Toen we daar aankwamen ging iedereen naar zijn gastgezin, een beetje uit rusten en zich opfrissen. De volgende dag gingen we naar het Rode Plein. De Nederlanders die voor het eerst in Moskou waren keken hun ogen uit. Een paar dagen na de aankomst in Moskou was het eindelijk tijd voor het kamp. De treinreis was erg zwaar, Het was ontzettend warm in de trein en de reis leek wel eeuwen te duren. De volgende dag kwamen we in de avond aan op de plek van bestemming. Toen iedereen op zijn kamer was en een beetje had uitgepakt was het tijd om te gaan slapen. Het was erg warm in Taganrog. (Zee van Azov in Zuid-Rusland) Het was een mooi kamp terrein met op loopafstand de zee (die alleen niet heel schoon was) Een zwembad, podium en voetbalveld. Eigenlijk met alles er op en er aan. Ik was weer ontzettend blij terug in het kamp te zijn. Nieuwe mensen, nieuwe familie, met zo ontzettend veel nieuwelingen. Eerst was ik wel een beetje bang dat met zoveel nieuwelingen het een heel ander kamp zou worden. Zonder een echte familiebånd. Gelukkig kwam het familiegevoel in de loop van het kamp. De koude douches, de vieze wc's, het eten wat zo veel verschilde met het eten van thuis. Ik nam het allemaal voor lief. Mijn ouders miste ik wel, maar dit was mijn 2de familie en dit zouden de 3 weken worden waar ik me zo op verheugd had en waar ik na afloop van het kamp zo erg naar terug zou verlangen. De eerste paar dagen moesten er nog veel Nederlanders erg wennen, Maar binnen de kortste keren had bijna iedereen zich aangepast en voelde zich thuis. Er is zo veel gebeurd in het kamp te veel om allemaal te vertellen. De ene dag was leuker dan de andere. Met de dag van Korczak zijn we met het hele kamp naar het strand gegaan, hebben daar liedjes gezongen en naar gedichten geluisterd. De Hollandse dag verliep ook erg goed. De Russen vertelden dat ze het erg leuk hadden gevonden. Sommige dingen zoals op de dag van Korczak de zonsopgang bekijken miste ik wel. En ik vond het jammer dat er erg weinig kamp Svechka's (bijeenkomst met kaarslicht) waren. Verder heb ik een ontzettend leuk kamp gehad en kan ik niet wachten tot volgend jaar om weer nieuwe dingen te beleven en thuis te komen met allemaal leuke verhalen

Anna Vlassov

